

Anton Vodušek je v svojih motivih izbral našo neposredno okolico - Dravo in Pohorje. Kot ustvarjalec z dolgoletno »kilometrino« je motive naslikal v maniri malenkost stiliziranega realizma z občutkom za prostor. Tudi njegove primorske krajine so naslikane z isto pogumno potezo in v značilnem koloritu, ki temelji na toplo-hladnem kontrastu.

Lucija Vollmaier se predstavlja z motivom hiš ob reki. V realističnem stilu je naslikala idilično krajino, ki deluje pomirjajoče in arhaično. Lucijin talent smo opazili že v osnovni šoli. Upam, da bo postala bolj samozavestna in svoj likovni talent ponovno priklicala na plan in nas presenetila s svojimi slikami.

Vsem razstavljavcem čestitam in jim želim v bodoče še mnogo ustvarjalnega nemira!

Zoran Ogrinc

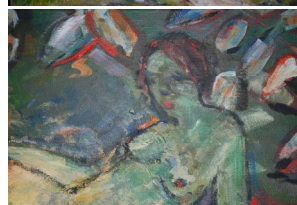
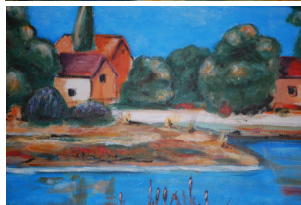
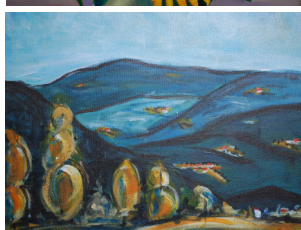
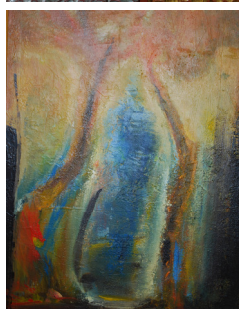
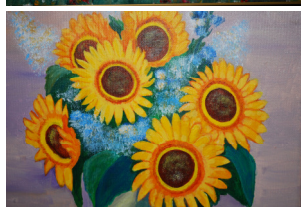
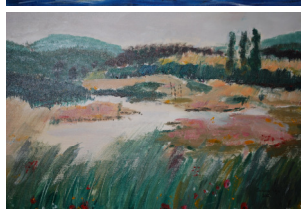
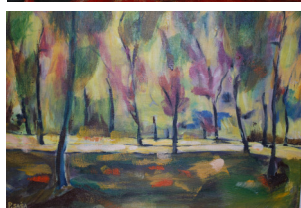
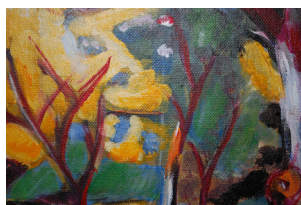
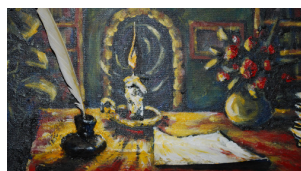

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI
Območna izpostava Radlje ob Dravi

12. OBMOČNA LIKOVNA RAZSTAVA LJUBITELJSKIH LIKOVNIKOV EX TEMPORE

KNJIŽNICA RADLJE OB DRAVI, 1. – 28. JUNIJ 2012

1. **ALOJZ ERJAVC**,
Radlje ob Dravi
2. **TANJA GORIČAN**,
Sp. Vižinga
3. **TANJA HARI**,
Vuzenica
4. **POLONA HARUM**,
Brezno
5. **LUDVIK JERČIČ**,
Muta
6. **GORAZD MARKOVIČ**,
Radlje ob Dravi
7. **GREGOR PEČOLAR**,
Radlje ob Dravi
8. **SAŠA PLEVNIK**,
Radlje ob Dravi
9. **BARBARA REK**,
Vuzenica
10. **SIMON RUTNIK**,
Muta
11. **JOŽICA SOBIECH**,
Radlje ob Dravi
12. **SIMONA SVANJAK**,
Radlje ob Dravi
13. **RENATA ŠTRASER**,
Radlje ob Dravi
14. **SIMONA VAJS**,
Josipdol
15. **FRANC VIDMAR**,
Josipdol
16. **ANTON VODUŠEK**,
Radlje ob Dravi
17. **LUCIJA VOLLMAIER**,
Radlje ob Dravi

Zloženko izdal: JSKD, OI Radlje ob Dravi.

Zanjo: Cvetka Miklavc.

Oblikovanje, tisk, fotografije: JSKD, OI Radlje ob Dravi.

Jezikovni pregled: Petra Prohart Tomažič.

Naklada: 100 izvodov.

Junij 2012.

BESEDA O RAZSTAVI

Tradicionalna območna likovna razstava ima letos naslov EX TEMPORE. Ta izraz se uporablja za razstave, na katere avtorji prispevajo svoja najnovejša dela. Tako je tudi v večini del, ki so jih prispevali ljubiteljski likovni ustvarjalci, zaslediti novejša datume. Sedemnajst ustvarjalcev - med njimi dva kiparja - je za razstavo prispevalo likovna dela, ki so izvedena v različnih tehnikah, od katerih prevladuje akril na platnu kot tipična slikarska tehnika današnjega časa.

V zadnjih letih se je ljubiteljsko likovno ustvarjanje v celotni Sloveniji zelo razširilo - koroška regija tukaj ni izjema. Posebej me veseli, da so se mnogi ustvarjalci vključili v organizirane likovne delavnice in krožke. Kvaliteta likovnih del teh udeležencev raznih tečajev je na precej višjem nivoju, kot so likovna dela ustvarjalcev, ki samostojno odkrivajo skrivnosti umetnosti in kreacije.

Nekateri ustvarjalci prisotni na tej razstavi že vidno prestopajo meje golega realističnega podajanja likovnih tem. Poskušajo najti svoje poti in svoj lastni likovni jezik. Takšno avtorsko ustvarjanje z lastnim prepoznavnim likovnim izrazom pa je na nek način tudi cilj tega zahtevnega procesa, ki v končni fazi pripelje do ustvarjanja umetnine. Spomnimo se našega rojaka Tisnikarja, ki je iz ljubiteljskega slikarja postal eden najpomembnejših slovenskih umetnikov. Naj bo on s svojo slikarsko potjo vsem vzor za ustvarjanje!

Po abecednem redu bom o vsakem napisal par vrstic, ki so seveda moje lastno mnenje in videnje, upam da likovno-kritično objektivno.

Alojz Erjavc je Radeljčanom že leta poznan po svojih realističnih upodobitvah krajine in mestnih vedut. Tokrat se predstavlja s portretom in avtoportretom, naslikana sta v maniri foto-realizma. Pri avtorju vidimo mojstrsko obvladovanje oljne tehnike, ki jo danes pri slikarjih vse redkeje zasledimo. Upodobil se je v vsakdanji »noši« in s tem še poudaril svoje lastnosti - enostavnost in delavnost, pod katerimi Lojza vsi poznamo. V zimskem pogledu na Radlje pa je dodal še enega od neštetihih pogledov na priljubljeni motiv, ki pa mu močna obrisna linija jemlje nekaj prostorske globine.

Tanja Goričan se je likovnega ustvarjanja resneje lotila v zadnjih dveh letih. S svojo veselo naravo in optimizmom opazuje svet okoli sebe in ga na igriv način prenaša na svoja izključno majhna platna. Ravno ta povezava intimnega formata in optimizma je pripeljala do stiliziranih pokrajin, ki jih razstavlja na tej razstavi. Mogoče je v njih skrit odmev gričev s cipresami in nasadi sivke v Provansi, po katerih tako hrepeni.

Tanja Hari se predstavlja z dvema krajinama, ki bi jih lahko razvrstili v realistično slikarstvo. Stare kmečke hiše med drevesi nas ponesejo v spominu nekam nazaj v našo mladost. Nebo, ki ga naslika, tudi časovno določi čas dneva ali celo napove nevihto. Na slikah ni ljudi, toda vemo, da te hiše niso prazne, saj se okoli hiš pasejo kokoši in gospodinja ima lepo urejen »gartl« okoli razpela na dvorišču.

Izstopajoča na razstavi je slika **Polone Harum**, ki jo je poimenovala Uršika zala. Kot sama pravi, ji je slikanje aktov tematsko najbližje. To ji priporočam tudi v bodoče, saj to razstavljeno platno samo zase priča o moči figuralnega slikarstva. Akt je naslikan s kontrastnimi barvami, ki izžarevajo energijo, poudarek na zelenih tonih pa je dal sliki tudi asociativni naslov ljubljanske zapeljivke iz Prešernove pesmi.

Ludvik Jerčič se predstavlja z dvema kiparskima stvaritvama, ki sta simbolno naravnani. Kovanju je dodal najdene predmete in jih vključil v smiselno celoto. Sidro predstavlja njegovo zvestobo kovaštvu, ki ga v svojih delih uporablja tudi njegov brat - seveda na drugačen način. Simboli časa pa so razmišljanje o preteklosti ... tisoči ur uporabe srpa in kladiva so vidni v njuni obrabi.

Preživela sta čas, ki sta ga simbolizirala. V skulpturo je vstavil okroglo ogledalo, ki kliče po samorefleksiji in našem lastnem odgovoru o odnosov do teh časov.

Gorazd Markovič se predstavlja z dvema figuralnima slikama. Portret dekleta je kot skulptura postavljen na trato in nas zapeljivo vabi - No pa začnimo ... V moči zvoka pa je v lastni stilizaciji naslikal igralko, ki poskuša iz brezobličnega kosa lesa pričarati zvok. Če ji bo uspelo, ne ve nihče - vsekakor pa bi Gorazd z marljivim delom lahko iz svoje stilizacije naslikal še marsikakšno zanimivo delo.

Gregor Pečolar je na svojem tihožitju naslikal interjer, ki bi lahko bil pred stoletji viden v samostanu Dominikank v Mahrenbergu. Na mizi leži pribor za prepisovanje in kupi listov - v ozadju bogata knjižnica. Da je to celica nune, bi lahko pomenil šopek rož, ki je na takšnih slikah neobičajen. Vsekakor pa je avtor današnji čas nakazal z reliefno obdelavo slike.

Motive gozda je za to razstavo izbrala **Saša Plevnik**. Slike so postavljene v jesenski čas - poln toplih barv. Skozi drevesne krošnje padajo sončni žarki na gozdno pot. Slike so naslikane z energijo, ki nam daje občutek, da je ujet trenutek, kot to naredi fotoaparati. Ti ujeti trenutki - impresije so tudi najbližji karakterju avtorice.

Barbara Rek je razstavila malo starejše platno, ki pa zaradi svoje ekspresije nikakor ne izgublja na aktualnosti. Občutljiva avtorica je s svojo figuro nekako pretresla to idilično likovno razstavo. V svetu preobilja in smeha je jok otroka, ki s svojo pojavnostjo pove ogromno, opomin za nas vse! Ekspresivna slika lahko pove več kot tisoč besed.

S svojim kiparskim diptihom se predstavlja še drugi kipar na razstavi - **Simon Rutnik**. Kmeta, ki brusi koso, je srebrno patiniral - njegovo misel - ženski akt v mestnih čevljih pa zlato. Reliefa sta izdelana v stilu naivnega kiparstva, ki ga avtor dobro obvlada. Poraja se vprašanje, če nista to morda naša kmečka Adam in Eva.

Jožica Sobiech je v likovnem življenju Radelj prisotna že vrsto let. Njeni motivi so tako krajine kot figura. Na sliki z razstave je združila oba motiva. V objemu se figuri sprehajata v krajino z drevesi. V motivu je toliko realizma kot simbolike. Figuri kot pokrajina sta zelo abstrahirani, tako da na prvi pogled težko razločimo podrobnosti, kar pa avtorici ni tako pomembno. Pomembno je sporočilo, ki pa ga lahko vsakdo interpretira po svoje.

Simona Svanjak je po izobrazbi glasbenica, vendar pa zadnja leta tudi zavzeta častilka slikarskih muz. Predstavlja se z dvema motivoma gozda, ki sta naslikana v stilu, ki ga pozna tudi glasba - impresionizmu. Tople barve in stilizirana drevesa je poimenovala - spet kot impresionisti - po občutkih - Ah, lepo je v gozdu!

Renata Štraser se predstavlja s tremi morskimi motivi. Do sedaj je bila znana predvsem po cvetnih tihožitjih, v katerih se zrcali njena pozitivna - optimistična narava. Iste občutke dobimo tudi pri krajinah, kjer nas pogumno naslikane morske krajine v mislih kar popeljejo v bližnje poletje na plaže ob morju, kjer jadrnice v daljavi plešejo po vrhovih razpenjenih valov.

Ena od avtoric, ki se je v zadnjih par letih začela resneje zanimati za slikarstvo, je tudi **Simona Vajs**. Na dveh krajinah vidimo njen pristop k delu - slikanje s širokimi potezami in energijo. Pomladni veter se zaganja v travne rože prvega plana slike, ki bi lahko bila motivno postavljena ob vznožje Pohorja - slikarkin priljubljen motiv. Morda bodo temni gozdovi s svetlimi »plajami« v bodoče postali njen prepoznavni motiv? Vsekakor jih kot prava »Pohorka« vidi drugače od nas.

Franc Vidmar se predstavlja s tremi tihožitji. Slike so naslikane s kontrastnimi barvami, ki jih zamejuje nekoliko okorna risba. Mogoče bi pri bolj sproščenem pristopu in z drugimi motivi lahko ta barvna skala delovala bolj prepričljivo.